

grunden har ret i, hvad der er en lille forbedring, og hvad der er en lille forringelse.

Det er ikke, fordi Enhedslisten ikke er indstillet på at gå ind i den debat – det har vi også gjort om de ændringsforslag, der er fremlagt. Men vi har sådan set grundlæggende det problem med den her debat, at vi i modsætning til – det må man nok sige – de øvrige partier i Folketinget ikke betragter den strukturudvikling, der især er i landbruget nu, hvor vi bevæger os hen imod industrilandbrugets sejrsmarch, som det rigtige og det fornuftige udgangspunkt for en landbrugs politik og for en miljøpolitik i Danmark.

Det er jo karakteristisk for det her lovforslag, at det, det handler om, er, at man skal have et landbrug, som er isoleret fra naturen, fordi landbrug, der reguleres efter de her regler, tager udgangspunkt i den vision for, hvordan det danske landbrugs struktur skal være, som ligger bag det her forslag. Den kan ikke leve i balance med naturen, og så handler det altså om afsondring i stedet for.

Det samme problem gør sig gældende, når man kigger på de dyrevelfærdsmæssige problemer, eller rettere sagt: Det interessante er, at vi diskuterer husdyrbrug og landbrugsproduktion i forhold til miljø uden overhovedet at inddrage en diskussion omkring dyrevelfærd. Det synes jeg måske også viser, hvor skæv hele vores debat omkring fødevarerproduktionen og landbrugets udvikling i Danmark er blevet. Vi tager det sådan lidt hver for sig, og så kan det godt være, vi løser nogle miljøproblemer i det ene hjørne og skaber nogle større dyrevelfærdsproblemer i det andet hjørne og måske endda også omvendt. Og det synes vi faktisk i Enhedslisten er et dårligt udgangspunkt for en debat.

I stedet for at man skal opfatte strukturudviklingen i det danske landbrug som sådan en naturlov, mener vi faktisk, at miljøregelområdet er et af de områder, hvor man kan gennemføre nogle beslutninger, som kan påvirke strukturudviklingen. Det kan man gøre på en måde, hvor man letter presset på naturen, så der ikke bliver bygget mange flere husdyrstalde eller bliver flere husdyr i de stalde, der allerede eksisterer, og hvor man tager udgangspunkt i nogle økologiske løsninger og siger, at det er det, man skal satse på i fremtiden. Der er meget, der kunne tale for, at man skulle vælge den tilgang.

Det har også været fremme i den her debat, at vi faktisk har nogle, ikke store problemer, for det findes ikke på nudansk – der hedder det jo store udfordringer – men i hvert fald nogle udfordrin-

ger, hvis vi ønsker at overholde vandrammedirektivet i 2015. Det er der enighed om.

Kl. 15.00

Der er også enighed om, at der skal gøres noget. Til gengæld er det lidt svært at finde ud af, hvornår der skal gøres noget; det skal ikke lige være her og nu, men måske i 2009. Og når man så samtidig putter nogle 8-årige produktionstilladelser ind i forbindelse med det her lovforslag, kan vi godt se, at de løsninger, man laver i 2009, måske får svært ved at slå effektivt igennem inden 2015.

I det her lovforslag ser vi, at der i højere grad end i den gamle lovgivning peges på bufferzoner og konkrete typer særlig følsomme områder, hvor beskyttelsesindsatsen koncentrerer sig. Og det er selvfølgelig godt nok at koncentrere indsatsen, men samtidig synes jeg også, at man kan se, at mulighederne for, at anden natur tages i betragtning, når miljøtilladelserne til at forurene med næringsstoffer fra husdyr skal uddeles, svækkes. Der er selvfølgelig anden lovgivning, som griber ind på det her område. Og det gør det jo ikke mindre kompliceret, at hvis det ikke bliver dækket af den her lovgivning, bliver det sikkert dækket af habitatlovgivningen, naturbeskyttelsesloven, miljømålsloven og skovloven. Vores udgangspunkt i forbindelse med det er nu stadig, at der eksisterer meget store og meget alvorlige problemer.

Enhedslistens udgangspunkt er, at man skal regulere landbruget på en måde, så det enkelte landbrug ikke udleder flere gødningsstoffer, end naturen kan nå at omsætte, og det kræver både, at husdyrene er mere spredt i mindre enheder, og at de er bedre fordelt i landet, ellers vil man stadig have nogle udledninger, som vil give store miljømæssige problemer.

Når det så er sagt, nemlig at Enhedslisten grundlæggende har et andet udgangspunkt i den her debat end de andre partier, er det klart, at vi selvfølgelig også påtager os det ansvar at forholde os ansvarligt til, om der er mulighed for at komme igennem med konkrete – også små – forbedringer på det givne grundlag, vel vidende, at det jo er den situation, vi vil komme til at stå i efter et kommende valg, når der skal etableres flertal ikke for de meget radikale visionære forbedringer, Enhedslisten har, i hvert fald ikke hver gang, men også for nogle mindre forbedringer, og at vores stemmer i den sammenhæng er nødvendige og ikke mindst, kan man sådan lidt spøgefuldt sige, nødvendige i en sammenhæng, hvor Det Radikale Venstre svigter. Og så